

“

Bétera, 1960.
Director de
VilaWeb.
Escriu
l'editorial i de
vegades
articles de
política
internacional.

Vicent
Partal

3252
Articles

email
director@vilaweb.cat

Twitter
[vpartal](https://twitter.com/vpartal)

La por, tan útil, de Gabriel Rufián

La por és tan antiga i universal com el pensament mateix i tota la tradició moral d'Occident ha girat entorn d'una pregunta que en el cas de Gabriel Rufián és cabdal: la por és un motiu per a actuar o és l'excusa perfecta per a no fer-ho? Perquè entre l'una cosa i l'altra hi ha un abisme...

Gabriel Rufián –líder, com tots sabeu, d'Esquerra Republicana a Madrid– va dir ahir en una entrevista publicada a so de bombo i platerets a El País: “Sóc independentista, però com a demòcrata tinc por d'això que ve”, fent referència al PP i Vox. I encara ho va rematar: “Tinc por. I em sembla negligent no tenir-ne.” D'acord. Parlem-ne.

La por no és cap invenció recent. La por és tan antiga i universal com el pensament mateix. Els grecs ja en

van fer la dissecció; els romans la van administrar i tota la tradició moral d'Occident –d'Aristòtil fins avui– ha girat entorn d'una pregunta que no ha perdut vigència i que en aquest cas és cabdal: la por és un motiu per a actuar o és l'excusa perfecta per a no fer-ho? Perquè entre l'una cosa i l'altra hi ha un abisme...

Concretament ara, i a partir d'aquesta por mediàticament confessada, Rufián proposa que l'independentisme català deixi d'actuar com a tal i s'integre en un

front de l'esquerra espanyola que tindria per únic objectiu mantenir Pedro Sánchez al poder. No pas proclamar la república espanyola, aconseguir el reconeixement del dret d'autodeterminació o inscriure el socialisme democràtic en la constitució espanyola. No. Ací la cosa és simplement mantenir Sánchez a la Moncloa. I la *lògica* argumental –és una lògica, malgrat tot– és la del mal menor. El feixisme avança, diu. I contra allò que avança, cal fer pinya. Cal ser pràctics. Cal suspendre, provisionalment, allò que som per salvar allò que compartim.

Però, és clar, ací és on apareix el problema i la lògica ja no se sosté: allò que compartim? **Pedro Sánchez** no és una promesa que no sabem com eixirà, és un govern amb recorregut i fets consolidats. Fa anys que mana. I, en relació amb Catalunya, les coses continuen exactament on les va deixar **Mariano Rajoy**. El dret d'autodeterminació continua essent una línia vermella. La repressió continua. El 155 que Sánchez va fer possible continua enganxat a l'administració. L'exili encara hi és: a Bèlgica i a Catalunya Nord. Els trens no van. El Pegasus encara espia. L'espoliació fiscal creix de manera monstruosa. Les inversions promeses? Com si sentissen ploure. L'ensenyament i la sanitat no poden més. El català no és la llengua natural, sinó que és amenaçada més que mai per tot de lleis i tribunals. I les promeses grandiloqüents han acabat essent totes mentides o burles. O no? Una pregunta tan sols: on és aquella taula de diàleg sense la qual vós mateix, senyor Rufián, juràveu el gener del 2020 que no votaríeu mai Pedro Sánchez?

Jo, què voleu que us diga? En vista d'aquest conjunt d'evidències, em sembla més que raonable preguntar-

se si aquest home que ha viscut de prop tot això i que –malgrat haver-ho viscut– ara ofereix els seus serveis a l'estat és de veritat el demòcrata lúcid que pretén ser o si, simplement, és algú que ha decidit que la por li és més confortable que no la convicció.

Suposant, és clar, que n'haja tingut mai cap, de convicció.

PS1. Dijous toca **La tertúlia proscrita** a VilaWeb Televisió. I la d'ahir era una de molt especial. Per recordar els deu anys de la mort de l'enyorada **Muriel Casals** i commemorar la seua vida, **Txell Partal** va aplegar el president **Quim Torra**, la presidenta **Carme Forcadell** i **Lluís Llach**. [Vegeu-ne el vídeo](#).

PS2. **Julià de Jòdar** publica *Les nits en blanc*. És la cinquena novel·la d'un sextet dedicat a Badalona, i que es tancarà amb un altre volum. Per parlar-ne, **Andreu Barnils** l'ha entrevistat: "[A la pròxima novel·la, qui es morirà serà Julià de Jòdar](#)".

PS3. L'allau de nous subscriptors que s'han incorporat a VilaWeb amb el projecte **VW30** suscita, aparentment, nous desafiaments, però que no sempre ho són. Per exemple, la pregunta sobre on es poden organitzar i parlar entre ells lliurement i sense límits té una resposta en la **Xarxa VilaWeb**. A la Xarxa VilaWeb hi poden accedir tots els subscriptors no solament per comentar notícies, sinó també per a crear grups de discussió lliures o enviar missatges privats a uns altres subscriptors. Per entrar-hi cal haver-se identificat com a subscriptor, cosa que expliquem [en aquesta pàgina](#).

PS4. Tots els subscriptors de VilaWeb també poden obtenir

descomptes i ofertes o bé fer
activitats especials de tota mena
que, normalment, canvien cada mes
o cada dos mesos. Per a triar i
remenar, n'hi ha prou
d'anar a [aquesta pàgina](#).

PS5. I un joc: en un dia de ventades
excepcionals, ja sabeu els noms dels
nostres vents? Això us proposa de
descobrir aquest nou [Què sé jo?](#).